

ת"פ (באר שבע) 49550-10-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י נ' סאלח בן עזאם אבו רקייק (עציר) ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ו סיוון תשפ"ד

02 יולי 2024

ת"פ 49550-10-23 מדינת ישראל נ' אבו רקייק(עציר)

תיק חיצוני: 412999/2023

לפני כב' השופט רון סולקין

מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד גל גבאי

המאשימה
נגד

סאלח בן עזאם אבו רקייק (עציר) ע"י ב"כ עו"ד
נטלי ארטן

הנאשם

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירות כדלקמן:

· הפרעה לשוטט במילוי תפקידו, בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;

· גניבת רכב בצוותא, בניגוד לסעיף 413ב עם סעיף 29(א) לאותו חוק;

· נהיגה פוחזת ברכב, בניגוד לסעיף 338(א)(1) לאותו חוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן ת/1, בהן הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בתאריך 17.09.23 בשעה 21:26, הגיע הנאשם ביחד עם אחר, שזהותו שאינה ידועה למאשימה, לרחבת השל"ה 12 בבאר שבע, שם חנה רכב מסוג לקסוס, בבעלות מר רמי צירקין (להלן: "**הרכב**"). הנאשם ניגש לכיוון דלת הנהג ברכב והתעסק איתה בעוד האחר המתין בחלקו האחורי של הרכב. משנכנס רכב לתוך החניה, התרחק הנאשם מן הרכב ונעמד בחלקו האחורי ולאחר מכן שב לרכב תוך שהתכופף בחלקו האחורי שמאלי של הרכב ומשם שב והתקרב לדלת הנהג בעודו מחזיק חפץ המאיר לכיוון הרכב. מיד לאחר מכן עזבו השניים את אזור הרכב.

כעבור כ- 20 דקות, שב הנאשם ביחד עם האחר לרכב והשניים גנבו את הרכב בכך שהחדירו חפץ חד בין השמשה למסגרת דלת שמאל אחורית, פירקו את השמשה נכנסו לרכב ומשם פתחו את דלת הנהג ונכנסו לרכב, האחר פירק את חובק ההגה, הניע את הרכב וגנב אותו מהמקום, כשהנאשם עמו.

בהמשך, בסמוך לשעה 22:05, בעקבות דיווח של חברת איתוראן למוקד 100 של המשטרה על גניבת הרכב, אותר הרכב על ידי השוטרים בעיירה תל שבע. בעת שהתקרבו השוטרים לרכב הגנוב, הבחינו בנאשם ובאחר נמלטים מהמקום.

בתאריך 19.09.23 בשעה 13:30 או בסמוך לכך, הגיעו השוטרים אלידור בן מוחה ומני ביטון לביתו של הנאשם בשכונה 3 בתל שבע על מנת לעכבו לחקירה ומשלא אותו בבית, החלו השוטרים בסריקות באזור השכונה.

בהמשך לכך, הבחינו השוטרים בנאשם כשהוא נוהג ברכב מסוג סקודה אוקטביה ל.ז. 48-564-80 וסימנו לו לעצור את רכבו. משהבחין הנאשם בשוטרים, החל בנסיעה פרועה מהמקום, על הכביש הראשי בין שכונה 7 לשכונה 6 בתל שבע. השוטרים הפעילו את האורות הכחולים ואת מערכת הכריזה והחלו במרדף רכוב אחר הנאשם.

במהלך המרדף, פנה הנאשם לשכונה 9 ולאחר מכן לשכונה 10 ולשכונה 1 תוך שהוא חולף צמתים ללא מתן זכות קדימה לרכבים הנוספים אשר נסעו באותה העת בכביש, נוסע בנתיב הנגדי וגורם לרכבים לסטות הצידה.

כשהגיע הנאשם לשכונה 1, עלה על מדרכות תוך שמסכן את הולכי הרגל במקום.

בשלב מסוים אבד הקשר עין עם הנאשם ואז לאחר מספר דקות זוהה רכבו של הנאשם בשכונה 20 כשהוא נעול עם תקר בגלגל והנאשם הצליח להימלט.

בתאריך 13.10.23 לאחר שנערכו בביתו מספר נסיונות איתור ואף הוצא כנגד הנאשם צו מעצר, הסגיר עצמו הנאשם לתחנת המשטרה.

במעשים המתוארים, התפרץ הנאשם בצוואת חדא עם האחר לרכב בכוונה לגנוב, נטל ונשא הנאשם את הרכב בצוואת חדא עם האחר, ללא הסכמת המתלונן, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הרכב מהמתלונן שלילת קבע; נהג הנאשם ברכב הסקודה בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו לחבלה; הפריע הנאשם לשוטרים בעת שהם ממלאים תפקידם כדין.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות ובעבירות שבכתב האישום המתוקן.

הסדר הטיעון כלל הסכמות לענין העונש כדלקמן: על הנאשם יוטלו 23 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה לשיקול דעת בית המשפט; פסילה בפועל ועל תנאי לשיקול דעת בית המשפט כאשר בנושא זה הצדדים יטענו באופן חופשי למשך תקופת הפסילה; קנס והתחייבות לשיקול דעת בית המשפט.

לבקשת הצדדים, נשמעה פרשת העונש במועד מאוחר יותר, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

א. גיליון רישום פלילי של הנאשם (ת/2א') - לחובת הנאשם הרשעות, אשר רובן חוזרות ונשנות, בעבירות כדלקמן: הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; שבל"ר ונטישה באותו מקום; קבלת רכב גנוב או חלקי רכב גנובים; איומים; גניבת רכב; פריצה לרכב בכוונה לגנוב; נהיגה פוחזת של רכב; החזקת מכשירי פריצה; סיוע לגניבת רכב; הפרת הוראה חוקית; סחיטה באיומים; פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה; תקיפה סתם; נהיגה ברכב מנועי ללא רישיון; חבלה במזיד ברכב.

ב. גיליון רישום תעבורתי (ת/2ב') - לחובת הנאשם, הרשעות בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא); נהיגה בזמן פסילה (פסילת בית משפט); קיפוח זכות; ועוד.

ההגנה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

א. סיכום תיק סוציאלי משב"ס (נ/1) - לדברי הנאשם, בעברו עשה שימוש התמכרותי בסמים ואף שימוש באלכוהול. לדבריו, מזה כשמונה שנים אינו משתמש עוד בסמים והוא "נקי". במאסרו הקודם הוגדר טעון הגנה, בין היתר לאור ניסיון אובדני. כיום - שולל מחשבות אובדניות.

ב. מכתב עו"ס (נ/2) - הנאשם נישא לאלמנה, אשר לה שלושה ילדים מנישואיה הקודמים, לדברי העו"ס - הוא מטפל בילדים ודואג לצרכיהם.

טענות הצדדים

התביעה ביקשה לכבד את הסדר הטיעון שהוצג בין הצדדים.

התביעה עתרה להשית פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה לאור כך שהנאשם עבר עבירות תוך הסתייעות ברכב, ואף נמלט מהשוטרים שבאו לעצור אותו, דבר שהגדיל את פוטנציאל הנזק למשתמשי הדרך.

בנוסף, נסע הנאשם על מדרכות ובכך סיכן גם הולכי רגל.

התביעה הפנתה למוצגים מטעמה וטענה, כי אין זו הפעם הראשונה שעובר הנאשם עבירות מסוג זה, כאשר הוטלו עליו פסילות של רישיון הנהיגה שלא מנעו ממנו לשוב ולעבור עבירות זהות תוך שימוש ברכב.

התביעה עתרה לפסילת רישיון הנהיגה לתקופה ממשית ומוחשית.

ההגנה הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם - כבן 31, נשוי, אב לתינוקת, נישא לאלמנת דודו תוך שמגדל את ילדיה, המשפחה מוכרת לרווחה על רקע בעיות כלכליות.

ההגנה טענה, כי הנאשם עבר הליך גמילה במאסרו הקודם.

ההגנה טענה, כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה.

ההגנה טענה, כי לנאשם חובות כספיים והוא זקוק לרישיון נהיגה על מנת לפרנס את בני משפחתו.

ההגנה טענה, כי לאור נתוניו האישיים של הנאשם, יש מקום להקל ברכיבי הענישה.

ההגנה טענה, כי הגם שיש מדיניות ענישה מחמירה בנוגע לסוג העבירות, יש לקחת בחשבון, כי מדובר בנסיעה קצרה, ללא סיכון ממשי של כלי רכב רבים, ואין פניה למשטרה מלבד דוחות הפעולה של הבלשים.

ההגנה טענה, כי מדובר ב"מעידה" ועתרה להקל עם הנאשם ברכיבי הענישה הנלווים.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא נגרר אחרי חבר ועשה טעות גדולה. לדבריו, הפסיק לשתות אלכוהול ולעשן סיגריות בגלל מצבו הכלכלי.

הנאשם מסר, כי שוחח עם עובדת סוציאלית, אשר שלחה אותו לאגף השיקום, על מנת שיקבל כלים להמשך לאחר שחרורו ממאסר.

לדברי הנאשם, היה זקוק לכסף ולא חשב לעומק על מעשיו, אך לא יחזור שוב על מעשים אלו.

לדברי הנאשם, המאסר הזה קשה לו כיוון שכעת יש לו משפחה.

דיון והכרעה

העבירות שעבר הנאשם - חמורות.

הנאשם שלח ידו ברכוש הזולת וגנב רכב, תוך תכנון מראש וחבירה לאדם אחר, ותוך שגרמו לנזק לרכב אותו גנבו (הגם שלא מיוחסת לנאשם עבירה של היזק במזיד לרכב, מהפן העובדתי עולה, כי פורקו שמשת הרכב וכן חווק ההגה כדי להניעו). אין המדובר באירוע מזדמן, שכן הנאשם הגיע לעיר באר שבע לצורך כך, ולאחר בחינה ראשונית של הרכב, שהוא רכב יוקרה, ולאחר מכן שבו השניים למקום פעם נוספת לצורך הגניבה.

הרכב אותר ביישוב תל שבע, וכאשר הגיעו שוטרים למקום והתקרבו לרכב הגנוב, הבחינו בנאשם ובאחר נמלטים מהמקום.

הוסף לאמור, כי בעת שהגיעו שוטרים לעכב הנאשם לחקירה, הבחינו בו נוהג ברכב מסוג סקודה אוקטביה, וסימנו לו לעצור בצד. הנאשם נמלט מהשוטרים, תוך שהוא נוהג בצורה פרועה, רשלנית ופזיזה, הכוללת חציית צמתים ללא מתן זכות קדימה, אשר גרמה לרכבים אחרים להאט את נסיעתם; נסיעה נגד כיוון התנועה, אשר גרמה לרכבים לסטות הצידה; עליה על מדרכות וסיכון הולכי רגל. כל זאת, בשכונות מגורים.

עבירות נגד הרכוש בכלל ועבירות כלפי כלי רכב בפרט, פוגעות בתחושת הביטחון האישי של האזרח.

עבירות אלה מחייבות ענישה משמעותית, בעולם המעשה, על מנת להרתיע את עובריהן ולהפוך אותן ללא כדאיות.

מעבר לנזקים הממוניים הנגרמים לנפגעי העבירה מעבירות אלו, ישנם גם נזקים נלווים, כמו התרוצצות למציאת רכב חדש או לתיקון הנזקים אם נמצא הרכב הגנוב; שהות בלא רכב לתקופה מסוימת; שינוי בתכניות; התמודדות עם גופים ביורוקרטיים לצורך הגשת תלונה, ביטול רישיון הרכב; תביעת פוליסת הביטוח; חידוש תיעוד שאבד; התקנת מיגון ברכב חדש שנרכש - אם לא אותרה הגניבה; אבדן מיטלטלין שונים שהיו ברכב, פעמים רבות בשווי ניכר; ועוד.

בנוסף, קיימת עליה מתמדת בעלות פרמיות הביטוח בגין כלי רכב, המגולגלת על הצבור כולו, בשל העליה בשכירות העבירות, אשר הפכה מזמן למכת מדינה. בשנה האחרונה, היתה קפיצה של יותר מפי 1.5 בעלות פרמיות הביטוח בכלל החברות המבטחות. עליה זו נומקה בגידול בהיקף גניבות הרכב, והיא מהווה, הלכה למעשה, כעין מס נוסף המוטל על כלל הציבור.

על התייחסות בית המשפט העליון לעבירות אלה ראו פסק הדין רע"פ 7890/10 מליטאת נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

אין צורך להכביר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה...

לא בכדי, ראה המחוקק ליחד לעבירות אלה סימן נפרד - סימן ה1 - במסגרת הפרק העוסק בעבירות הרכוש (פרק י"א) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977. בסימן זה, הוחמרו העונשים בגין עבירות כנגד כלי רכב, אשר סווגו כעבירות מסוג פשע, חלף העבירות המקבילות כלפי הרכוש באופן כללי, מרביתן מסווגות כעוון. קביעה זו של המחוקק - מן הדין שתבוא ידי ביטוי גם בקביעת הענישה בפועל.

אשר לעבירה של נהיגה פוזת של רכב, יש בה פגיעה בערכים המוגנים של בטחון ציבור משתמשי הדרך; שלמות גופם; ואף יש בכך אלמנט של פגיעה כלכלית, כיוון שעלויות הנזקים העלולים להיגרם ממעשי הנאשם, בסופו של דבר, יגיעו לפתחו של הציבור, בהתייקרות פרמיות הביטוח.

כבר נאמר לא פעם, כי כלי רכב בו נוהג אדם, עלול לשמש כנשק וככלי משחית. נהיגה בכבישים באופן כה מסוכן, תוך ניסיון להימלט מהמשטרה; חציית צמתים ללא מתן זכות קדימה; נסיעה נגד כיוון התנועה; נסיעה על מדרכות תוך סיכון הולכי רגל בשכונת מגורים - כל אלה יוצרים פוטנציאל לפגיעה קשה, ואף אנושה, בחייהם של משתמשים תמימים בדרך, עד כדי קטילתם וקיפוח חייהם.

עבירה של הפרעה לשוטר, יש בה כדי להביע זלזול בוטה בנציגי אכיפת החוק.

התנהגות הנאשם מלמדת על זלזול בוטה ברכוש הזולת; בגורמי אכיפת החוק; אדישות מוחלטת לחיי אדם ולבטיחות הציבור; והיעדר כל מורא מהחוק ומנציגיו.

עיון במוצגי התביעה מלמד, כי שליחת יד ברכוש הזולת; פגיעה בנציגי אכיפת החוק; ואף נהיגה פוחזת - אינם זרים לשגרת חייו של הנאשם.

הנאשם ריצה בעברו עונשי מאסר רבים וממושכים, ורישיונו נפסל בעבר, לרבות לתקופה ארוכה, בת שנתיים ימים.

בכל אלה - לא היה כדי להרתיע הנאשם.

התנהגותו, פעם אחר פעם, מעידה, כי אינו מפנים את חומרת מעשיו וממשיך לעבור עבירות דומות, תוך הסלמת התנהגותו העבריינית.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון מקל מאוד, בשים לב לטיב העבירות, הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים ולאור הרשעותיו הקודמות המרובות בעבירות דומות.

אלמלא הסדר הטיעון, אשר כלל הסכמה לענין רכיב המאסר בפועל, היה מקום לקביעת מתחם ענישה גבוה בגין כל אחת מהעבירות, הן גניבת הרכב, והן הנהיגה הפוחזת של רכב תוך כדי הפרעה לשוטרים בעת מילוי תפקידם, ולאור הרצדביזם - אף היה מקום לגזור את עונשו בחלקו העליון של כל אחד ממתחמי הענישה.

אולם, אין בית המשפט משים עצמו קטיגור, ולכן, לא יתערב ברכיב המאסר המוסכם על הצדדים.

המחלוקת בין הצדדים נוגעת לשאלת משך פסילת רישיון הנהיגה בפועל, כאשר התביעה עותרת לפסילה ממושכת ואילו ההגנה מבקשת להתחשב בנסיבותיו של הנאשם ולהשית פסילה לתקופה קצרה בלבד.

להלן, תובא פסיקה במקרים דומים, לענין פסילת רישיון הנהיגה:

· בפסק הדין עפ"ג 11059-04-15, **מראחיל אבו כף נ' מדינת ישראל**, שהוא פסק הדין המנחה בנוגע לעבירות של נהיגה פוחזת וניתן בערעור על עונש שנגזר על ידי מותב זה - נפסל רישיונו של נאשם, שהורשע בעבירה של נהיגה פוחזת, לתקופה בת 54 חודשים. ערעור לבית המשפט המחוזי - נדחה.

· בפסק הדין עפ"ג 52377-07-22, **אחמד עווד נ' מדינת ישראל**, שניתן לאחרונה - אישר בית המשפט המחוזי עונש של פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 54 חודשים, שהושת גם הוא על

ידי מותב זה, בגין עבירה דומה (מתוכם הפעלת פסילת מותנית בת 6 חודשים).

· בפסק הדין עפ"ג 9637-09-22, **יוסף אלהוזייל נ' מדינת ישראל**, גם הוא בערעור על גזר דין שניתן לפני מותב זה - אישר בית המשפט המחוזי עונש של פסילת רשיון נהיגה בת 48 חודשים בגין עבירה דומה.

· בפסק הדין עפ"ג 42548-04-23 **מוחמד אלעלאוין נ' מדינת ישראל**, גם הוא בערעור על גזר דין שניתן לפני מותב זה - אישר בית המשפט המחוזי עונש של פסילת רשיון נהיגה למשך 7 שנים בגין עבירה דומה.

· בגזר הדין ת"פ 37917-08-19 **מדינת ישראל נ' פריג' אטרש**, אשר ניתן על ידי מותב זה, הושת עונש פסילה של 48 חודשים בגין עבירות של נהיגה פוחזת ונהיגה ללא רישיון. בנוסף, הופעלה פסילה על תנאי בת 24 חודשים, במצטבר לפסילה שהוטלה, כך שסך הכל, הושתה על הנאשם פסילה בפועל למשך 72 חודשים. ערעור על חומרת העונש נמחק לבקשת הנאשם (עפ"ג 37539-08-23 **פריג' אטרש נ' מדינת ישראל**).

על בית המשפט להרים את תרומתו לביעור הסיכון של הקטל בכבישים, אשר נגרם על ידי מי שאינו משווה לנגד עיניו את החובה לציית לחוק, ובעיקר את קדושת חייהם של המשתמשים בדרך, באמצעות עונשים משמעותיים שיהיה בהם כדי להרתיע את היחיד ואת הרבים. אין די ברטוריקה ויש להטיל עונשים בעולם המעשה.

לנוכח ההסדר המקל בנוגע לרכיב המאסר בפועל, מהווה רכיב פסילת רישיון הנהיגה בפועל, במקרה זה, רכיב ענישה חשוב שיהיה בו כדי לאזן את תמהיל הענישה, הן מבחינת הגמול לעבירות שעבר הנאשם והן מבחינת הרתעתו לעתיד. נסיבותיו האישיות של הנאשם נדחות, במקרה זה, מפני הסיכון הגבוה מאוד שעלול ליצור למשתמשי הדרך.

ראוי היה, אילו היתה התביעה משווה לנגד עיניה גם את הפגיעה הקשה במתלונן, אשר רכבו נגנב על ידי הנאשם, ועותרת לפסיקת פיצוי משמעותי עבורו, שיהיה בו כדי לפצות על הנזקים הממוניים ושאינם ממוניים, אולם, משלא עתרה לכך התביעה, וישתו, בהתאם להסכמת הצדדים, עיצום כספי מסוג קנס וכן התחייבות להימנע מעבירה.

אשר לגובהו של העיצום הכספי - מעשיו של הנאשם היו מכוונים למען בצע כסף ובנוסף, גרמו להכבדה על פעילותם של רשויות אכיפת החוק, שלא לדבר על ההשלכות הכלכליות כלפי כלל הציבור, כפי שפורטו לעיל. כל אלה מחייבים השתת עיצום כספי משמעותי.

סיכום

לאחר ששמע את טענות הצדדים; עיין בראיות לענין העונש; שמע דברו האחרון של הנאשם; ובשים לב להסדר הטיעון שנקשר בין הצדדים; גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. 23 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בלבד, בהתאם לרישומי שב"ס;
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שלא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, סעיפים 332 או 338;
- ג. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;
- ד. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;
- ה. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט' סימנים ג', ד', או עבירה בניגוד לסעיפים 288, 288א, 382 לאותו חוק;
- ו. קנס בסך 15,000 ₪ או 120 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-15 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.08.24 ובכל 15 לחודש העוקב. לא יעבר אחד התשלומים במועד - תועמד היתרה לפירעון מיד;
- ז. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 7,500 ₪ להימנע, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, מכל עבירה המפעילה את אחד המאסרים המותנים שהושתו על הנאשם בגזר דין זה. לא יצהיר הנאשם כאמור - יאסר למשך 35 יום נוספים;
- ח. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי למשך 5 שנים. על הנאשם להפקיד רשיונו, או תצהיר מתאים, במזכירות בית המשפט עד ליום העבודה העוקב ליום שחרורו ממאסר. מובהר לנאשם, כי החל מתאריך זה - כל עוד לא הופקד הרשיון - יהיה הנאשם פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה.
- ט. פסילה מקבל ומהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי בת 12 חודשים על תנאי, תקופת התנאי למשך 3 שנים מסיום הפסילה בפועל.

הודעה זכות ערעור.

ניתנה היום, כ"ו סיוון תשפ"ד, 02 יולי 2024, במעמד הצדדים.